

Warszawa, dnia 9 marca 2017 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 13/2017

w sprawie realizacji obowiązku zachowania minimalnego udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy wykorzystanej do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja

Mając na uwadze zgłaszane przez uczestników rynku wątpliwości związane z realizacją wymogu, o którym mowa w art. 44 ust. 3 pkt. 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478, z późn. zm.) w zakresie obowiązkowego udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy wykorzystywanej do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, uprzejmie informuję, co następuje.

Zgodnie z art. 45 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia zawiera oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, w świetle którego wytwórca potwierdza, że w okresie wytwórczym, którego dotyczy wniosek, dochował wymogu udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy wykorzystanej do wytworzenia energii elektrycznej, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Wymóg ten nie dotyczy mikroinstalacji oraz małych instalacji odnawialnego źródła energii.

W myśl powołanego przepisu minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7 ustawy, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy, określi minister właściwy do spraw energii w drodze stosownego rozporządzenia.

Jednocześnie, zgodnie z art. 206 ustawy o odnawialnych źródłach energii do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 tej ustawy o odnawialnych źródłach energii, przy czym nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, tj. od dnia 1 lipca 2016 r., zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220), w tym rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. w sprawie *szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1229, z późn. zm.).

Mając na uwadze fakt, że prace nad rozporządzeniem, o którym mowa w art. 61 ustawy o odnawialnych źródłach energii, znajdują się obecnie na etapie konsultacji publicznych, stwierdzić należy, iż w aktualnym stanie prawnym, minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7 tej ustawy, nie został określony.

W mocy pozostają natomiast przepisy powołanego rozporządzenia, w tym w szczególności § 6 ust. 2 - 9, w zakresie spełnienia przez wytwórców energii elektrycznej obowiązkowego udziału tzw. biomasy „agro”.

W konsekwencji, w związku z brakiem w aktualnej treści oświadczenia o wydanie świadectwa pochodzenia, o którym mowa w art. 45 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, warunku odnoszącego się do udziału biomasy „agro”, wytwórcy w instalacjach odnawialnego źródła energii:

- 1. wytwarzających energię elektryczną w procesie wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy o łącznej mocy zainstalowanej powyżej 5 MW,**
a także
- 2. stanowiących układy hybrydowe oraz jednostki biomasowe o łącznej mocy zainstalowanej powyżej 20 MW,**

do czasu wydania - na podstawie art. 61 ustawy o odnawialnych źródłach energii - aktu wykonawczego, o którym mowa w tym przepisie, obowiązani są stosować przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. Powyższe oznacza, iż wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia, wytwórcy w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanych w niniejszej Informacji, obowiązani są do przedstawienia dokumentów pozwalających na zakwalifikowanie danego rodzaju biomasy do tzw. biomasy „agro”, potwierdzających, że dany rodzaj paliwa biomasowego dostarczonego do procesu spalania:

- pochodzi z upraw energetycznych, lub
- stanowi odpad lub pozostałość z produkcji rolnej lub z przemysłu przetwarzającego jej produkty, lub
- jest zbożem niespełniającym wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziarnami zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, lub
- stanowi inny rodzaj odpadu ulegającego biodegradacji z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty.

Zgodnie z dotychczasową praktyką, w przypadku biomasy pozyskiwanej poza granicami kraju, dokumenty pozwalające na zaliczenie danego rodzaju biomasy do tzw. biomasy „agro”, powinny pochodzić od organów lub instytucji z kraju pochodzenia. Wobec powyższego, dokumenty potwierdzające możliwość zakwalifikowania danego paliwa do biomasy pochodzenia nieleśnego powinny zostać zalegalizowane lub zgodność przedkładanych dokumentów z prawem miejsca ich wystawienia powinna zostać potwierdzona w sposób określony w art. 3 zd. 1 Konwencji Haskiej z dnia 5 października 1961 r. znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, czyli klauzulą apostille.